

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: Y. B., nar. X, státní příslušnost Ukrajina
bytem K. 2905/2, B.
zastoupený advokátkou Mgr. Pavlínou Zámečnickovou
sídlem Příkop 834/8, 602 00 Brno

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem Nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 1. 2018, č. j. MV-136304-5/SO-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 22. 2. 2018 doručenou zdejšímu soudu následujícího dne domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 22. 1. 2018, č. j. MV-136304-5/SO-2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), zamítla odvolání žalobce proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „Ministerstvo“ nebo „prvostupňový orgán“), ze dne 19. 9. 2017, č. j. OAM-27979-4/DP-2017 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž Ministerstvo zastavilo řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), jelikož tato žádost nebyla podána ve lhůtě uvedené v § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ani ve lhůtě do 5 pracovních dnů po zániku důvodů, pro něž nebylo možné podat žádost ve lhůtě dle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítá nicotnost, nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného a prvostupňového rozhodnutí. Především dle žalobce nebyly splněny podmínky pro zastavení předmětného správního řízení o jeho žádosti. Prvostupňový orgán o žádosti rozhodl dne 12. 9. 2017, přestože žalobce podal žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu již dne 31. 8. 2017. Tvrzení o osobním podání žádosti až dne 12. 9. 2017 je nesprávné. Žalobce se totiž dne 31. 8. 2017 osobně dostavil na pracoviště prvostupňového orgánu, kde na přepážce podával žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Žádost, kterou zde žalobce podával, mimo jiné obsahovala v kolonce č. 28 označené jako „DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE“ žádost účastníka řízení o prominutí lhůty k podání žádosti z důvodu nemoci s tím, že lékařskou zprávu doloží dodatečně, což také učinil, a to dne 12. 9. 2017. Při podávání žádosti dne 31. 8. 2017 žalobce informoval pracovníci správního orgánu na přepážce rovněž ústně, že se nemohl dostavit za účelem podání žádosti dříve, a to z důvodu své nemoci, která trvala až do 30. 8. 2017, přičemž poukazoval na skutečnosti uvedené v kolonce „DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE“ žádosti. Skutečnost, že se žalobce dostavil k podání předmětné žádosti již dne 31. 8. 2017, vyplývá a je potvrzována rovněž datem, které bylo uvedeno ve vyplněném formuláři žádosti. I přes výše uvedené skutečnosti pracovníce správního orgánu v rozporu se zákonem předmětnou žádost žalobci vrátila, žádost nebyla řádně přijata a zaevidována či minimálně nebyly pořízeny fotokopie všech žalobcem předložených dokumentů před jejich vrácením. Namísto přijetí a zaevidování žádosti pracovníce správního orgánu zcela nezákonně vystavila žalobci výjezdní příkaz s odůvodněním, že se žalobce dostavil za účelem podání žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu pozdě a žádným způsobem nereagovala na žádost žalobce o prominutí pozdního podání této žádosti z důvodu nemoci. Z uvedených skutečností je zároveň zřejmé, že se dne 31. 8. 2017 dostavil na pracoviště prvostupňového orgánu za účelem podání žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu a nikoliv za účelem vyřízení výjezdního příkazu. Tento postup prvostupňového orgánu, aprobovaný žalovanou, je v rozporu se

zákonem, neboť je povinností správního orgánu podání přijmout. Žalobce byl tímto postupem zkrácen na svých právech.

3. Navíc o daném jednání žalobce nebyl vyhotoven ani protokol, byť jde opět o povinnost správního orgánu tak učinit. Důkazní břemeno je proto dle žalobce na správních orgánech, nikoliv na něm.
4. Dále žalobce uvedl, že svou nemoc řádně doložil. Žalovaná zpochybňuje pravost žalobcem předložené lékařské zprávy, avšak nerozhodla se pro ověření pravosti dokladu u příslušného lékaře, ani nevyzvala žalobce k objasnění a vysvětlení rozporů, na které v napadeném rozhodnutí poukazovala. V případě údajů týkajících se rodného čísla a věku žalobce se jedná pouze o administrativní omyl na straně jeho ošetřujícího lékaře, kdy zřejmě na místo rodného čísla ošetřující lékař uvedl do lékařské zprávy číslo pojistné smlouvy žalobce, na základě které má na území České republiky sjednáno komplexní zdravotní pojištění.
5. Žalobce nemohl danou žádost podat ani prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. V době od 20. 8. 2017 do 30. 8. 2017 byl nemocen, tento stav odpovídal pracovní neschopnosti, nebylo tedy ani v jeho reálných možnostech a schopnostech dostavit se na pracoviště provozovatele poštovních služeb za účelem zaslání žádosti o prodloužení doby platnosti svého pobytového oprávnění.
6. Vydání potvrzení o studiu dne 1. 9. 2017 nijak nesouvisí s okamžikem podání žádosti a zahájení řízení o žádosti, tedy se dnem 31. 8. 2017, neboť doklady – náležitosti k žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia stanovené zákonem o pobytu cizinců včetně dokladu o studiu mohou být vydány a doloženy správnímu orgánu až po podání žádosti, v průběhu celého řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná se k předmětné žalobě vyjádřila podáním ze dne 4. 4. 2018, v němž poukázala na shodnost žalobních námitek s námitkami odvolacími.
8. Žalobce v zákonem stanovené lhůtě k podání žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu tuto žádost nepodal, resp. ji podal v době, kdy k tomu již nebyl oprávněn, přičemž neexistují důvody na jeho vůli nezávislé, které by mu bránily podat žádost ve lhůtě uvedené v § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, čímž došlo k naplnění důvodu uvedeného v § 169r odst. 1 písm. d) téhož zákona. Výjezdní příkaz byl žalobci udělen v souladu s § 50 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tj. po zániku platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Osobní spis žalobce nepotvrzuje jeho tvrzení o údajném podání žádosti dne 31. 8. 2017. Žalobce toho dne neprojevil vůli podat žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, neboť kdyby tak učinil, byla by tato přijata a zaevidována. Skutečnost, že by pracovnice správního orgánu žádost žalobce nepřijala, je vyloučena. Navíc by ji žalobce mohl zanechat na podatelně prvostupňového orgánu, podat prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, případně pouze vložit do obálky adresované správnímu orgánu a vhodit do nejbližší poštovní schránky, neboť podání dané žádosti není vázáno povinností osobního podání žadatele. Takové počínání by bylo navíc i logické, na rozdíl od rezignace na podání žádosti a její podání o několik dnů později.
9. S ohledem na pozdní podání žádosti prvostupňový orgán nebyl dále povinen ověřovat pravost přiložené listiny potvrzující nemoc žalobce. Pokud by však žádost žalobce byla

podána ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, jistě by následovala výzva prvostupňového orgánu za účelem objasnění nesrovnalostí uvedených v lékařské zprávě, tj. rodného čísla a věku žalobce. Informace týkající se pravosti listiny byla v napadeném rozhodnutí uvedena pouze informativně a nijak neovlivnila konečné rozhodnutí žalované.

10. Byť dle vlastních tvrzení žalobce byl nemocen v období od 20. 8. do 30. 8. 2017, tak přesto osobně dne 22. 8. 2017 uzavřel na pracovišti koleje a menzy smlouvu o ubytování, dne 23. 8. 2017 komplexní zdravotní pojištění cizinců u Maxima pojišťovna, a.s. a dne 25. 8. 2017 se osobně vypravil do pobočky Monety Money Bank, a.s. za účelem vystavení potvrzení o výši zůstatku na účtu. Žalovaná proto nemůže souhlasit s tvrzením žalobce, že v době nemoci nemohl podat předmětnou žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Vzhledem k tomu, že žalobce podával danou žádost již poněkoličkáte, mohl a měl znát postup a podmínky podání takové žádosti.
11. Jelikož se žalobce dostavil na pracoviště prvostupňového orgánu po skončení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, byl mu vydán v souladu s § 50 odst. 1 zákona o pobytu cizinců výjezdní příkaz, kdy protokol v tomto případě nahrazují samotné skutečnosti spojené s vydáním výjezdního příkazu (zanesení informace do cizineckého informačního systému či vyznačení výjezdního příkazu do cestovního dokladu žalobce).

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Žaloba byla podána v zákonné lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.
13. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**. O žalobě soud rozhodl, aniž by nařizoval jednání, za splnění podmínek vyplývajících z § 51 s. ř. s.
14. Žalobce ve svém návrhu pouze velmi obecně rozporuje napadené rozhodnutí z důvodu jeho nicotnosti a nepřezkoumatelnosti, avšak jakékoliv bližší skutečnosti k ani jednomu ze svých tvrzení neuvádí. Soud proto shodně pouze obecně konstatuje, že napadené rozhodnutí neshledal nicotným, ani nepřezkoumatelným.
15. K tvrzené nepřezkoumatelnosti lze dále uvést, že rozhodnutí žalované je postaveno na řádně uvedených ustanoveních zákona a v napadeném rozhodnutí se žalovaná vypořádala s posouzením zákonnosti prvostupňového rozhodnutí, jakož i s uplatněnými odvolacími námitkami. Žalovaná také jasně uvedla, z jakých dokumentů (a dalších důkazních prostředků) při svém rozhodnutí vycházela. Nelze tak dospět k závěru, že by rozhodnutí žalované neobsahovalo zákonnou úpravu, o kterou se opírá, a neobsahovalo vypořádání některé z odvolacích námitek, či by neobsahovalo důkazy pro podporu skutečností, na kterých je postaveno, a následkem tohoto nedostatku by tak bylo nutné napadené rozhodnutí žalované považovat z tohoto důvodu za nepřezkoumatelné. O přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí svědčí i ta skutečnost, že žalobce s napadeným rozhodnutím bez jakýchkoliv problémů v žalobě argumentačně polemizuje, uvádí své právní názory odlišné od názorů žalované a celkově mu nečiní problém napadené rozhodnutí podrobit svému „přezkumu“ jako účastníku řízení. Zdejší soud k uvedené

obecné námitce nepřezkoumatelnosti tedy na základě výše uvedených důvodů konstatuje, že ji shledává v této prvotní fázi nedůvodnou s tím, že některé další dílčí námitky žalobce jsou podrobeny soudnímu přezkumu dále.

16. Spornou otázkou je v projednávané věci to, zda žalobce svou žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podal včas či nikoliv, resp. v době, kdy k tomu byl dle zákona o pobytu cizinců oprávněn či nikoliv.
17. Pokud by totiž žalobce podal svou žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu oprávněn nebyl, vedla by taková skutečnost k zastavení řízení o takové žádosti.
18. Dle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců platí, že usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby platnosti a doby pobytu na území na dlouhodobé vízum, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn; to neplatí, pokud je o dříve podané žádosti rozhodováno poté, co začala běžet lhůta, v níž byl cizinec oprávněn tuto žádost podat.
19. Doba, kdy je cizinec oprávněn k podání žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, je stanovena v § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Dle tohoto ustanovení žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo o prodloužení doby jeho platnosti je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejdříve však 120 dnů před uplynutím jeho platnosti.
20. Podle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, zabránil-li včasnému podání žádosti podle odstavce 1 nebo 2 nebo odstavce 6 písm. b) důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 5 pracovních dnů po zániku těchto důvodů. V odůvodněných případech může cizinec žádost podat i dříve, než je uvedeno v odstavci 1. Důvody pro pozdější podání žádosti podle věty první a pro dřívější podání žádosti podle věty druhé je cizinec povinen ministerstvu sdělit nejpozději při podání žádosti a na jeho výzvu tyto důvody prokázat.
21. Z procesních tvrzení obou stran plyne spor o to, zda žalobce podal příslušnou žádost dne 31. 8. 2017, pročez by tak svou žádost podal v souladu s § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.
22. Ze správního spisu přitom plynou následující rozhodné skutečnosti pro vyřešení této otázky. Na žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se nachází razítko s textem „došlo 12. 9. 2017“. V bodě 28. této žádosti nazvané „Doplňující informace“ je uvedeno „Žádám o prodloužení lhůty z důvodu nemoci. Doklad předložím dodatečně.“ V bodě 29. této žádosti je poté uvedeno místo a datum podpisu žádosti, přičemž pod sebou je napsáno datum 31. 8. 2017 i 12. 9. 2017. Bod 30. žádosti obsahuje informaci o přijetí žádosti, které nastalo v Brně dne 12. 9. 2017. K žádosti byla přiložena smlouva o ubytování mezi žalobcem a Vysokým učením technickým ze dne 22. 8. 2017, fotokopie cestovního dokladu žalobce včetně prohlášení souhlasu této fotokopie s originálem ze dne 12. 9. 2017, Komplexní zdravotní pojištění uzavřené u Maxima pojišťovny ze dne 23. 8. 2017, potvrzení o studiu žalobce ze dne 1. 9. 2017, potvrzení o výši zůstatku na bankovním účtu žalobce ze dne 25. 8. 2017 a plná moc udělená právní zástupkyni ze dne 12. 9. 2017. Dále se ve spise nachází lékařská zpráva ze dne 11. 9. 2017

vystavená na jméno žalobce, na níž je současně uveden věk 36 let, rodné číslo, z něhož lze vyčíst datum narození 6. 9. 1981, a text potvrzující nemoc žalobce v období od 20. 8. 2017 do 30. 8. 2017, přičemž tento stav odpovídal pracovní neschopnosti. Součástí spisu je rovněž opis z evidence rejstříku trestů ze dne 12. 9. 2017.

23. Prvostupňový orgán následně dne 19. 9. 2017 usnesením (prvostupňové rozhodnutí) řízení o této žádosti žalobce zastavil podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. V odůvodnění svého rozhodnutí prvostupňový orgán odkázal na osobní podání žádosti dne 12. 9. 2017, přičemž platnost dosavadního povolení k dlouhodobému pobytu byla stanovena do 30. 8. 2017. Žalobce svou žádost podal až po uplynutí lhůty. Společně s žádostí žalobce doložil lékařskou zprávu prokazující jeho nemoc v období od 20. 8. 2017 do 30. 8. 2017, nicméně k prokazovanému důvodu pozdějšího podání žádosti ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nemohlo být dle prvostupňového orgánu přihlédnuto. Žalobce byl v pracovní neschopnosti do 30. 8. 2017, dne 31. 8. 2017 se dostavil na pracoviště prvostupňového orgánu, kde mu byl udělen výjezdní příkaz a žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podal až dne 12. 9. 2017. Lhůta 5 pracovních dnů po zániku důvodů na vůli žalobce nezávislých, konkrétně tedy nemoci a pracovní neschopnosti, marně uplynula dne 6. 9. 2017. Nadto prvostupňový orgán odkázal také na jiné možnosti podání žádosti, neboť předmětnou žádost nebylo nutné podávat osobně.
24. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce podal odvolání, které na výzvu prvostupňového orgánu ve stanovené lhůtě nedoplnil. Až po uplynutí lhůty stanovené výzvou bylo odvolání žalobce doplněno, přičemž argumentoval shodnými tvrzeními jako v žalobním návrhu.
25. Podané odvolání žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla a současně prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Žalovaná se ztotožnila s argumentací prvostupňového orgánu, neboť žalobce byl oprávněn příslušnou žádost podat nejpozději do 30. 8. 2017, případně při zachování lhůty k podání žádosti ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců do 6. 9. 2017, avšak učinil tak až dne 12. 9. 2017, kdy předložil též lékařskou zprávu potvrzující jeho nemoc. Dne 31. 8. 2017 se sice žalobce dostavil k prvostupňovému orgánu, který mu toho dne udělil výjezdní příkaz, ale předmětnou žádost nepodal. Tvrzení žalobce o podání žádosti dne 31. 8. 2017 a jejího nepřijetí ze strany pracovníka prvostupňového orgánu nemá oporu ve správním spisu. Nadto je zřejmé, že doklad o účelu pobytu na území, tj. k žádosti předložené potvrzení o studiu, bylo vydáno až dne 1. 9. 2017. Žalobce jej tudíž nemohl mít k dispozici dne 31. 8. 2017, kdy dle svých tvrzení podal žádost za účelem prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. S podáním předmětné žádosti není spojena povinnost jejího osobního podání, žalobce proto mohl využít i jiné prostředky podání této žádosti.
26. Krajský soud se při posouzení nyní projednávané věci ztotožnil s názorem žalované. Žalobce ve svém návrhu rozsáhle argumentuje, že prvostupňovému orgánu dne 31. 8. 2017 podal předmětnou žádost, její přijetí však mělo být pracovníci prvostupňového orgánu odmítnuto. Nicméně žalobce své tvrzení o podání žádosti dne 31. 8. 2017 nijak neprokazuje a k prokázání této skutečnosti nenavrhl ani žádný důkaz. Nestačí přitom, aby žalobce pouze tvrdil určitou skutečnost, ale tuto skutečnost musí i prokázat. V daném případě lze přisvědčit i názoru správních orgánů v tom smyslu, že žalobce mohl předmětnou žádost, pokud by ji skutečně dne 31. 8. 2017 podával, zanechat na podatelně prvostupňového orgánu anebo ji prvostupňovému orgánu zaslat prostřednictvím

poskytovatele poštovních služeb. Žalobcova argumentace stran nemožnosti takového kroku z důvodu nemoci je v kontextu dalších informací plynoucích ze správního spisu (uzavření smlouvy o ubytování, smlouvy o zdravotním pojištění a návštěva banky za účelem vystavení potvrzení o výši zůstatku na vlastním bankovním účtu) zcela nevěrohodná. Pokud žalobce mohl v období své nemoci vyřídit jiné administrativní záležitosti, nepochybně mohl prvostupňovému orgánu adresovat předmětnou žádost prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb.

27. Správní orgány nerozporovaly to, že se žalobce dne 31. 8. 2017 na pracoviště prvostupňového orgánu dostavil, avšak toho dne žalobce nepodal příslušnou žádost, nýbrž mu byl udělen výjezdní příkaz. To koresponduje s obsahem spisového materiálu. Pokud žalobce tvrdí podání své žádosti téhož dne, bylo na něm, aby toto své tvrzení rovněž prokázal.
28. Žalobce dále ve svém žalobním návrhu argumentuje tím, že byl skutečně nemocný, což správní orgány dle jeho názoru rozporují. Soud k této otázce předeseílá, že správní orgány neposuzovaly to, zda podmínky ustanovení § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byly naplněny či nikoliv. V tomto směru ani nijak nerozporovaly, že nemoc zapříčínující pracovní neschopnost je možné považovat za důvod na vůli cizince nezávislý, který mu brání podat žádost o prodloužení platnosti doby povolení k dlouhodobému pobytu v řádné lhůtě a který jej opravňuje k podání takové žádosti v náhradní lhůtě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Azs 62/2014-31). Ve svých rozhodnutích správní orgány vycházely z premisy, že by podmínky tohoto ustanovení splněny byly, pročez by byl žalobce oprávněn podat příslušnou žádost do 6. 9. 2017. Nicméně ani do tohoto data žalobce svou žádost nepodal a učinil tak až dne 12. 9. 2017. V dané situaci se tak jedná o žádost podanou po uplynutí lhůty dle § 47 odst. 1 i odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Prvostupňový orgán proto postupoval v souladu se zákonem, pokud následně usnesením řízení o žádosti žalobce zastavil, což poté potvrdila žalovaná v napadeném rozhodnutí.
29. Za překážku na vůli cizinci nezávislou nelze považovat překážku, která podle všech okolností případu objektivně nezabránila cizinci v podání takové žádosti, jak shodně judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 7. 2013, č. j. 6 As 62/2013-32, v němž k zákonné možnosti pozdějšího podání takové žádosti uvedl: „ (...) aby se jednalo nejen o důvody na vůli cizince nezávislé, ale aby též šlo o důvody, které objektivně cizinci zabránilly v podání žádosti. V projednávané věci stěžovatelka dokládala potvrzením od praktického lékaře existenci onemocnění vyžadujícího domácí ošetření v době relevantní pro podání žádosti, na druhé straně však bylo správním orgánem v řízení zjištěno (a následně i potvrzeno výpovědí stěžovatelky ve správním řízení do protokolu ze dne 10. 10. 2008 a tvrzeními stěžovatelky v kasační stížnosti), že stěžovatelka přes svou údajnou nemoc docházela pravidelně do zaměstnání.“
30. Pokud žalobce argumentuje řádným doložením své nemoci, lze uvést, že důvodem pro zastavení příslušného správního řízení bylo podání žádosti žalobce po lhůtě. Lhůtu, během níž tak žalobce učinit mohl, správní orgány posuzovaly podle § 47 odst. 1 a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, tj. zohlednily i možnost pozdějšího podání žádosti – v případě žalobce do 5 pracovních dnů po zániku nemoci jako důvodu na vůli žalobce nezávislém, tj. do 5 pracovních dnů po 30. 8. 2017. Nicméně ani v této lhůtě žalobce předmětnou žádost nepodal.

31. Nad rámec tohoto důvodu pro zamítnutí žádosti správní orgány argumentovaly též k předložené lékařské zprávě potvrzující nemoc žalobce v období od 20. 8. 2017 do 30. 8. 2017. Krajský soud v tomto směru považuje argumentaci správních orgánů týkající se této lékařské zprávy za logickou, neboť je na ni chybně uveden věk a datum narození (plynoucí z uvedeného rodného čísla) žalobce, což vzbuzuje jisté pochybnosti stran důvěryhodnosti této lékařské zprávy. Žalobce v žalobním návrhu tento rozpor vysvětloval záměnou rodného čísla žalobce s číslem pojistné smlouvy ke zdravotnímu pojištění, kterou žalobce uzavřel, nicméně tato čísla, jak vyplývá ze správního spisu, se liší.
32. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce, že o daném jednání nebyl vyhotoven ze strany správních orgánů protokol, v důsledku čehož je důkazní břemeno na správních orgánech. S takovým tvrzením nelze souhlasit, neboť bylo na žalobci, aby již v průběhu správního řízení a nyní i k žalobnímu tvrzení v rámci soudního řízení prokázal, že svou žádost podal skutečně dne 31. 8. 2017, nebo alespoň aby k prokázání takových skutečností navrhl důkaz. Z hlediska povinnosti vyhotovit protokol lze uvést, že povinností správních orgánů nebylo takový protokol vyhotovit, neboť dne 31. 8. 2017 byl žalobci vystaven výjezdní příkaz, o čemž svědčí záznam v cizineckém informačním systému či vyznačení výjezdního příkazu v cestovním dokladu žalobce. Argumentace žalobce § 18 správního řádu ve spojení s § 169d odst. 2 zákona o pobytu cizinců, z čehož má právě tato povinnost vyplývat, je nesprávná.
33. Argumentace stran potvrzení o studiu ze dne 1. 9. 2017 nemá vliv na výsledek daného řízení. Žalovaná okolnosti spojené s tímto potvrzením o studiu uvedla v odůvodnění napadeného rozhodnutí pro dokreslení skutkového stavu, nejedná se však o stěžejní skutečnost, na základě níž by bylo dané správní řízení zastaveno. Tou je jednoznačně pozdní podání žalobcovy žádosti, resp. její podání v době, kdy k tomu na základě § 47 odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců nebyl oprávněn.
34. Na základě výše uvedeného proto soud uzavírá, že v případě žalobce byly splněny podmínky pro zastavení řízení o jeho žádosti.

V. Shrnutí a náklady řízení

35. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalované, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
36. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalované, která měla v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. listopadu 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu